

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

ศึกษาข้อมูลการนำรถที่ได้จากการกระทำผิดมาสวมซากรถที่เกิดอุบัติเหตุเสียหายจนเป็นซากแล้วนำออกจำหน่ายให้ประชาชน โดยตรง หรือผ่านร้านค้ารถเก่า เป็นการศึกษาเพื่อหาทราบวิธีการสวมซากรถ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนทางป้องกันความเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้น และเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหาการสวมซากรถให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้มา พบว่า วิธีการสวมซากรถที่เกิดขึ้น มีดังนี้

รถที่จะนำมาสวมซากรถ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. รถที่ได้จากการกระทำผิดทางอาญา
2. รถที่ใช้เป็นพาหนะในการทำความผิดทางอาญา

ในการสวมซากรถจะมีวงจรดังนี้ ขั้นที่ 1 จากตัวซาก ขั้นที่ 2 คนร้ายซื้อซากรถ ขั้นที่ 3 นำรถที่ได้จากการกระทำผิดมาสวมซากรถ ขั้นที่ 4 นำรถที่สวมซากรถแล้วไปแก้ไขหมายเลขตัวรถและหมายเลขเครื่องให้ตรงกับหมายเลขตัวรถและหมายเลขเครื่องของรถคันที่เป็นซาก ขั้นที่ 5 ดำเนินการต่อภาษีรถ ขั้นที่ 6 คนร้ายนำรถสวมซากรถไปจำหน่าย ขั้นที่ 7 ดำเนินการทางทะเบียน (ต่อภาษีประจำปีและการโอนย้ายรถ) ขั้นที่ 8 จำหน่ายรถสวมซากรถให้กับคนภายนอก การสืบสวนคดีสวมซากรถสามารถทำได้สามวิธีคือ วิธีการที่หนึ่ง การสืบสวนจากซากรถ ไปสู่รถคันที่ถูกนำมาสวมซากรถ วิธีการที่สอง การสืบสวนจากรถที่ถูกนำมาสวมซากรถ ไปสู่ซากรถ และวิธีการที่สาม การสืบสวนจากร้านค้ารถเก่า

การพิสูจน์รถคันที่ถูกนำมาสวมซากรถนั้นเป็นรถที่ได้มาจากการกระทำผิด ประการแรกเป็นรถที่ได้มาจากการประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้แก่ การลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ ยักขอกน้อ โกง ประการที่สอง เป็นรถที่หลบเลี่ยงภาษีศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักร และประการที่สามเป็นรถที่ประกอบจากชิ้นส่วนอุปกรณ์รถเก่าที่ยังไม่ได้ชำระภาษีสรรพสามิต

ส่วนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ โจรกรรมรถยนต์และจักรยานยนต์มีวิธีการ ดังนี้

1. วิธีการใช้กุญแจผี
2. วิธีการขั้บรถประกบ
3. วิธีการขอยืม
4. วิธีการต่อสายตรง
5. วิธีการใช้ขั้บขึ้นรถตู้
6. วิธีการว่าจ้างให้ไปส่ง

รูปแบบ และวิธีการ การ โจรกรรมที่บริษัทประกันภัยมักได้รับแจ้งจากผู้เอาประกันภัย ซึ่งมีรูปแบบต่างๆ ได้แก่

1. วิธีการใช้กุญแจปลอม
2. วิธีการใช้แสดงตนเป็นตำรวจ
3. วิธีการว่าจ้างให้ไปส่ง
4. ขั้บรถตามผู้เสียหาย
5. วิธีการใช้ขั้บใส่รถบรรทุก
6. วิธีการใช้ยาเบื้อสุณั้จในบ้าน
7. วิธีการน้อฉลประกันภัย

1) กระบวนการ ขั้นตอนการทำการ โจรกรรมรถ

จากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการ โจรกรรมของเจ้าหน้าที่มักพบว่าการ โจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของคนร้ายมักทำเป็นขบวนการ มีการวางแผนและขั้นตอน

2) ขั้นตอนการวางแผน

คนร้ายที่ทำการ โจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์แต่ละครั้ง อย่างน้อยจะต้องมีอย่างน้อย 2 คน คนหนึ่งจะเป็นคนขั้บขั้บรถไปส่งยังจุดหมาย แล้วคอยดูต้นทางให้ ส่วนอีกคนหนึ่งเป็นคนลงมือ โจรกรรม โดยใช้เครื่องมือที่เตรียมมา เช่น กุญแจเหล็กกล้า กุญแจผี เป็นต้น คนร้ายกลุ่มที่ โจรกรรมรถไปเพื่อจำหน่ายในประเทศหรือนำไปใช้เอง จะไม่เจาะจงรถที่จะทำการ โจรกรรมมากนัก เพียงแต่รถคันไหนสามารถ โจรกรรมได้โดยง่ายก็จะทำการ โจรกรรมทันที คนร้ายประเภทนี้ส่วนมากเป็นคนร้ายมือใหม่หรือมือสมัครเล่น และเป็นกลุ่มวัยรุ่นเสียส่วนใหญ่ เนื่องจากต้องการรถไปใช้ขั้บขั้บเล่น อวดเพื่อนในกลุ่ม หรือนำไปขั้บขั้บแข่งกันบนท้องถนนในเวลากลางคืน ส่วนคนร้ายที่เป็นมืออาชีพที่ทำเป็นขบวนการมักจะนำรถไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศกัมพูชา คนร้ายกลุ่มนี้จะเจาะจงรถตามที่ได้รับซื้อต้องการหรือที่เรียกว่า “ตามใบสั่ง” ซึ่งรถที่เป็นที่

นิยมนำส่งไปจำหน่ายยังประเทศกัมพูชา มักจะเป็นรถยนต์ไฮโดรคาร์บอน 4 สูบ ส่วนรถจักรยานยนต์มักเป็นเครื่องยนต์ 4 จังหวะ ได้แก่ รถรุ่นฮอนด้าครีม ฮอนด้าเวฟ ฮอนด้าไนท์ ฮอนด้าโนวา โชนิก เป็นต้น ก่อนลงมือทำการโจรกรรม คนร้ายมักจะหาทำเลที่สามารถทำการโจรกรรมได้ง่าย ส่วนมากจะเป็นบริเวณตามตลาดนัดต่างๆ ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้าต่างๆ และตามริมถนนหนทาง ตามบ้านเช่าที่ไม่มีรั้วรอบขอบชิดต่างๆ ซึ่งคนร้ายสามารถเข้าถึงตัวรถที่จะทำการโจรกรรมได้ง่าย เมื่อพบรถที่ต้องการแล้วคนร้ายก็จะเริ่มลงมือกระทำการโจรกรรมตามแผนการที่วางไว้ทันที เวลาที่ทำการโจรกรรมก็มักจะเป็นช่วงกลางวันหรือพลบค่ำ

3) ขั้นตอนการลงมือโจรกรรม

เมื่อคนร้ายวางแผนที่จะทำการโจรกรรมแล้ว ก็จะเดินทางไปยังจุดหมายที่เลือกไว้ตามแผนการที่คิดไว้ เมื่อไปถึงก็จะมองหาจุดที่ต้องการโจรกรรม โดยขณะทำการโจรกรรมนั้น คนร้ายซึ่งมีอย่างน้อย 2 คนขึ้นไป จะตระเวนหารถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่จะทำการโจรกรรม เมื่อพบรถที่ต้องการแล้วคนร้ายคนหนึ่งจะไปทำการโจรกรรมโดยใช้อุปกรณ์ที่เตรียมมา โดยมีคนร้ายที่เหลือคอยคุ้มกันทางให้ ถ้าเป็นรถจักรยานยนต์คนร้ายจะเลือกแต่รถคันที่ล็อคกุญแจคอรถไว้อย่างเดียว โดยไม่ได้ล็อคกุญแจอย่างอื่น เช่น กุญแจขาตั้ง โช้ หรือ ดิสเบรค เป็นต้น เพราะโจรกรรมได้ง่ายกว่า ใช้เวลาในการลงมือโจรกรรมไม่ถึง 5 นาที เมื่อทำการโจรกรรมได้แล้วคนร้ายก็จะขับขี่รถออกจากที่เกิดเหตุ ตามกันไปทันที โดยใช้เส้นทางหลักตามปกติ โดยคนร้ายเชื่อว่า โอกาสจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสกัดจับใช้เวลานาน อย่างน้อยก็ 20-30 นาทีขึ้นไป ซึ่งคนร้ายได้นำรถที่โจรกรรมมาได้เข้าไปซุกซ่อนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงไม่สามารถสกัดจับได้ คนร้ายจึงไม่กลัวจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสกัดจับกุมตัวได้ ส่วนมากคนร้ายจะลี้ภัยตามตลาดนัด เพราะคนมากและรถก็มาก คนจะไม่ค่อยรู้ว่าใครเป็นใคร

ถ้าเป็นรถยนต์ก่อนจะลักคนร้ายมักจะให้เพื่อนขับรถไปส่งที่ตลาดนัด แล้วให้คอยดูแลตลาดเอาไว้ คนร้ายจะเดินเล่นอยู่ใกล้ๆ ที่จอดรถ พอมีคนขับรถมาจอด คนร้ายก็จะจับตามองดู จนเขาเดินเข้าไปในตลาดจนสุดสายตาแล้ว คนร้ายก็จะเดินเข้าไปลักโดยใช้กุญแจเสียบแล้วบิดแรงๆ แล้วคิดเครื่องยนต์ขับออกไปทันที ส่วนเพื่อนก็จะขับตามออกไป คนร้ายจะไม่เอารถที่จอดอยู่ก่อนแล้วเพราะว่า กลับเจ้าของเขาเฝ้าดูอยู่ เพราะไม่รู้ว่าคนไหน

4) ขั้นตอนการจำหน่าย

เมื่อคนร้ายโจรกรรมรถยนต์หรือจักรยานยนต์ได้แล้ว จะมีการจัดการกับรถที่โจรกรรมมา ดังนี้

นำไปขายต่อให้กับกลุ่มเพื่อน หรือกลุ่มคนที่ต้องการรถที่ถูกโจรกรรมมา เนื่องจากรถที่โจรกรรมมาจะซื้อขายกันในราคาถูก

นำไปถอดเป็นชิ้นส่วนขายเป็นอะไหล่ให้กับกลุ่มเพื่อนหรือผู้ที่ต้องการซื้อและตามอู่ซ่อมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่มีความต้องการซื้ออะไหล่รถในราคาถูก

นำไปใช้เอง โดยนำไปเปลี่ยนแปลงสี สภาพต่างๆ ของรถเพื่อไม่ให้เจ้าของรถสามารถจำได้ ส่วนแผ่นป้ายทะเบียนรถก็จะถอดทิ้งไป โดยไม่คิดแผ่นป้ายทะเบียน มักจะนำไปใช้ในเวลากลางคืน ตามถนนหรือเส้นทางที่เปลี่ยว หรือนำไปใช้ในสวนในไร่ ตามชนบทห่างไกลจากการถูกตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อขับเข้ามาในตัวเมืองก็มักจะหลีกเลี่ยงเส้นทางหลัก ที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่อยู่ โดยเฉพาะตามสี่แยกใหญ่

นำไปขายต่อยังต่างประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งวิธีการนี้จะทำกันเป็นขบวนการ มีเครือข่ายครบวงจร หรือเมื่อคนร้ายทำการโจรกรรมรถตามใบสั่งได้แล้ว ก็จะนำไปซุกซ่อนไว้แล้วแจ้งให้ผู้ที่รับซื้อทราบ จากนั้นผู้รับซื้อก็จะส่งคนมาขับรดดังกล่าวไปส่งที่ชายแดน ต่อจากนั้นก็จะมีผู้มารับรดดังกล่าวนำเข้าประเทศเพื่อนบ้านต่อไป ดังแสดงในภาพที่ 4

2. อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาวิธีการสวมซากรถ พบว่า การสวมซากรถเป็นสาเหตุของการเกิดโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ และมีการฉ้อโกงบริษัทประกันภัย จนยากต่อการป้องกันและปราบปรามของเจ้าหน้าที่ เพราะคนร้ายใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการกระทำผิด และเป็นธุรกิจผิดกฎหมายที่สร้างกำไรได้สูง ดูเหมือนจะสร้างหลักฐานที่มั่นคงให้แก่คนร้าย ทราบจนกว่าเจ้าหน้าที่จะจับได้ไล่ทัน นอกจากนี้ยังพบว่า รถที่จะนำมาสวมซากรถแบ่งเป็น 2 กรณี คือ

1. รถที่ได้จากการกระทำผิดทางอาญา เช่น เกิดอุบัติเหตุชนกัน ความเสียหายที่เกิดจากการวางเพลิง

2. เกิดจากการละเมิดทางแพ่ง เช่น ขับรดคถนน ดันไม้ล้มทับ

อนึ่ง จากผลการศึกษาถึงวิธีการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ พบว่า มีรูปแบบวิธีการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ที่พบมากที่สุด คือ วิธีการใช้กุญแจผี นอกจากนี้ยังพบว่า มีกลุ่มคนร้ายและรูปแบบที่ทำการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์อยู่ 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

1. กลุ่มคนร้ายที่ทำการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์แล้วนำไปจำหน่ายในประเทศคนร้ายกลุ่มนี้จะการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์โดยไม่เลือกรุ่น สี และ ยี่ห้อ เมื่อทำการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ได้แล้ว มักจะนำไปใช้เองบ้าง นำไปจัดจำหน่ายต่อ

ให้กับผู้อื่นบ้าง กลุ่มที่ต้องการรถที่ถูกโจรกรรม ซึ่งเรียกกันว่า “รถผี” นั้นมีราคาสูงมาก หรือนำไป
ถอดชิ้นส่วนเป็นอะไหล่ขายให้กับอู่ซ่อมรถยนต์และรถจักรยานยนต์บ้าง

2. กลุ่มคนร้ายที่ทำการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์แล้วนำไปจำหน่ายยัง
ต่างประเทศ คนร้ายกลุ่มนี้จะทำการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์โดยเจาะจงตามรุ่นและ
ยี่ห้อของรถตามที่ตลาดต่างประเทศต้องการ ซึ่งคนร้ายกลุ่มนี้จะทำการเป็นขบวนการ มีรูปแบบการ
ดำเนินงานเป็นขั้นตอน เครือข่ายเชื่อมโยงกันเป็นองค์กรที่ค่อนข้างชัดเจน

การขนย้ายรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่ทำการโจรกรรมมา ผ่านประเทศที่อยู่ทาง
ชายแดนของไทย เริ่มจากคนร้ายที่เรียกว่า “คนเปิด” จะทำการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์
แล้วนำไปซุกซ่อนไว้ จากนั้นติดต่อนายทุนซึ่งเป็นพ่อค้าคนกลางชาวไทยให้มารับซื้อ นายทุน
พ่อค้าคนกลางดังกล่าวก็จะใช้วิธีว่าจ้างหญิงสาวชาวบ้านแถวจังหวัดชายแดนซึ่งเรียกกันว่า
“นักบิน” ให้มาขับรถจากจุดที่ซุกซ่อน แล้วแต่จุดซ่อน เพื่อนำส่งไปยังหมาย ส่วนมาก “นักบิน” จะ
มาขับรถออกจากจุดซ่อน ในตอนเย็นช่วงเวลาประมาณ 18.00 น.-19.00 น. เพื่อให้ไปถึงจังหวัดที่
หมายก่อนสว่าง ซึ่งถ้าหากไปถึงจังหวัดที่หมายยังไม่สว่างก็จะสามารถนำรถเข้าต่างประเทศได้เลย
หากล่าช้าหรือไปหรือไปถึงเช้าก็จะพักรถไว้ก่อน โดยจะนำไปซุกซ่อนไว้ในบ้านบ้าง ในป่าละเมาะ
บ้าง จะรอจนถึงเวลากลางคืน จึงจะนำรถเข้ายังประเทศที่หมายได้

ในระหว่างทาง คนร้ายจะว่าจ้างนักบินซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง โดยเที่ยวหนึ่งนักบินจะมา
กันหลายคน อย่างน้อยประมาณ 2-3 คน และจะขับรถไปกันเป็นกลุ่มทำทีเป็นว่า เดินทางไป
ท่องเที่ยวด้วยกัน ในระหว่างเส้นทางที่ขับขี่ย่อมคนร้ายจะให้คนร้ายคนหนึ่งขับขี่ยอดที่ถูกต้องตาม
กฎหมายขับรถล่วงหน้าไปก่อน ห่างจากกลุ่มคนร้ายที่ขับขี่ยอดที่โจรกรรมมาประมาณ 1-2 กม. คนร้าย
ที่ขับรถตรวจเส้นทาง จะคอยตรวจสอบว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งด่านตรวจในเส้นทางที่จะผ่านบ้าง
หรือไม่ หากมีด่านตรวจคนร้ายดังกล่าวก็จะโทรศัพท์ไปบอก กลุ่มคนร้ายที่ตามมาให้ขับรถหลบไป
ใช้เส้นทางอื่น โดยจะหลบเข้าทางลัดหรือถนน ตรอก ซอยในหมู่บ้าน จนพ้นด่านตรวจดังกล่าว เมื่อ
ใกล้จะถึงที่หมาย ก็จะโทรศัพท์ติดต่อกับนายทุนชาวต่างประเทศซึ่งเรียกว่า “เจ้าแก่” จากนั้นเจ้าแก่
ก็จะส่งลูกน้องมารับรถดังกล่าว นำเข้าประเทศ

จากแนวทางการบริหารงานป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยาน-
ยนต์ของบริษัทประกันภัย พบว่า การกระทำของคนร้ายมักจะกระทำได้สำเร็จ เนื่องมาจากความ
ประมาทของเจ้าของรถเองที่บางครั้งไม่มีอุปกรณ์ในการป้องกันการโจรกรรม หรือจอดในที่ลับตา
คนทำให้เวลาคนร้ายลงมือจึงไม่มีผู้พบเห็น บางครั้งคนร้ายอาจเป็นคนรู้จัก กับเจ้าของรถจนทำให้
ไม่ระมัดระวัง เมื่อรถถูกโจรกรรมก็ไม่รีบแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ปล่อยให้ความผ่านไปเนิ่นนานทำให้ยาก
ต่อการติดตามรถคืนมา หรือในบางครั้งเป็นการเจตนาฉ้อฉลประกันภัย

รูปแบบ ขั้นตอนที่เจ้าหน้าที่ใช้ในการป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ในปัจจุบันนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำงานในเชิงรับมากกว่าเชิงรุก กล่าวคือเจ้าหน้าที่ตำรวจจะทราบว่าจะเกิดเหตุการณ์โจรกรรมรถเมื่อมีประชาชนมาแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจ เมื่อได้รับแจ้งความว่ามีรถหาย ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีการไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและสอบถามเจ้าของรถ ผู้ขับขี่ และพยานผู้ทราบเหตุ เพื่อนำชี้ถ่ายภาพทำแผนที่ประกอบเพื่อการติดตามรถที่สูญหายต่อไป โดยประสานงานกับฝ่ายป้องกันและปราบปรามของสถานีตำรวจเพื่อดำเนินการสกัดจับคนร้ายในเขตรับผิดชอบและท้องที่ใกล้เคียง

ส่วนการสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและรถที่ถูกโจรกรรมไปนั้น เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนดำเนินการต่อไป

แนวทางการปฏิบัติของบริษัทประกันภัย เมื่อได้รับแจ้งรถหาย

เมื่อได้รับแจ้งจากผู้เอาประกันภัย ทางบริษัทประกันภัยจะมีการตรวจสอบ และขอเอกสารที่เกี่ยวข้องมาประกอบ ดังนี้

- สอบถามบันทึกรายไว้ตามแบบฟอร์ม โดยเฉพาะสถานที่ติดต่อหรือหมายเลขโทรศัพท์ของผู้แจ้งบันทึกไว้ให้ชัดเจน และรายละเอียดลักษณะของการเกิดเหตุ และสถานที่เกิดเหตุ

- สอบถามบันทึกไว้ใช้ชัดเจนให้การเกิดเหตุว่า จอดไว้สูญหายไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิด หรือมอบรถให้ผู้อื่นไปใช้งานและถูกขโมยออกไป

- สถานที่เกิดเหตุนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของใคร มียามรักษาความปลอดภัยหรือไม่ หรือเป็นสถานที่รับฝากรถ ซึ่งรายละเอียดของการเกิดเหตุนี้ จะได้นำมาเป็นแนวทางการตรวจสอบเพื่อความเหมาะสมในการจัดทำบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐานให้สอดคล้องกับข้อกำหนดและเงื่อนไขกรมธรรม์

- ทำการตรวจสอบรายละเอียดความถูกต้องแล้วรายงานให้หัวหน้างานได้รับทราบ เพื่อหัวหน้างานจะได้สั่งการให้พนักงานออกตรวจสอบทันที โดยพิจารณาวิเคราะห์ลักษณะของการเกิดเหตุตามที่ได้รับแจ้งมา

- เมื่อพนักงานกลับจากการตรวจสอบให้สรุปรายงานเสนอต่อหัวหน้างาน แล้วจัดส่งรายงานให้ส่วนติดตามรถหายโดยเร็ว

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การจัดระบบฐานข้อมูลคนร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจในแต่ละสถานีที่ยังไม่มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐานในการใช้ที่ดีเท่าที่ควรจึงทำให้ยากแก่การสืบค้นลาขาดการประสานงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจบริเวณใกล้เคียง

มีปัญหาเกี่ยวกับการเงินงบประมาณของตำรวจที่จะใช้ในการออกปฏิบัติงาน อันได้แก่ เบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าใช้จ่ายในการติดตามคนร้าย และอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีอยู่อยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมจะนำมาใช้งาน และไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และในบางครั้ง เจ้าหน้าที่ตำรวจ ต้องใช้เงินส่วนตัว เป็นค่าน้ำมันเชื้อเพลิงในการออกตรวจหรือออกไปดูสถานที่เกิดเหตุ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่

เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการเฉพาะกิจ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มความสามารถ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจนายเดี๋ยวดังกล่าวไปปฏิบัติหน้าที่หลายหน้าที่และขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ใช้ในการปราบปรามการโจรกรรมรถ เพราะว่าขบวนการการโจรกรรมของคนร้ายที่เจอในแต่ละครั้งมีความแตกต่างกันไปหลากหลายรูปแบบ มีการนำเทคโนโลยีต่างๆ เป็นเครื่องช่วยอำนวยความสะดวกในการโจรกรรมรถอยู่เสมอ

ขาดการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข่าวสารให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ทราบอย่างทั่วถึง ทำให้ไม่ค่อยได้รับข่าวสารและความร่วมมือจากประชาชนในการให้ข้อมูลเท่าที่ควร

อีกทั้ง เนื่องจากการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ทำได้โดยง่ายและได้ค่าตอบแทนสูง โทษตามกฎหมายต่ำ ประกอบกับคนร้ายทำงานกันเป็นขบวนการ ยากต่อการป้องกันและปราบปรามของเจ้าหน้าที่ เมื่อรถนั้นผ่านชายแดนไปแล้ว หรือ แปรสภาพแล้ว ก็เป็นการยากที่เจ้าหน้าที่จะสามารถสืบสวนติดตามหารถดังกล่าวกลับคืนมาได้ ขบวนการการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์จึงยังคงดำรงอยู่ได้ต่อไป

3. มาตรการป้องกันทางกฎหมายและข้อเสนอแนะ

ควรมีมาตรการป้องกันทางกฎหมายเพื่อเป็นการป้องกันตั้งแต่แรก จะได้ไม่ต้องใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจมาปราบปรามกันทีหลัง ในส่วนของกฎหมายควรมีมาตรการคือ

3.1 หากเกิดอุบัติเหตุแล้วรถยนต์คันดังกล่าวมีความเสียหายเป็นจำนวนมากนั้น ควรทำการยกเลิกหมายเลขทะเบียนรถยนต์คันดังกล่าวไปเลย เพื่อป้องกันไม่ให้ถูกนำกลับมาใช้ในทางที่ผิดได้อีก

3.2 หากรถยนต์มีการซ่อมแซมได้นั้น ก่อนซ่อมควรมีการประเมินความเสียหาย โดยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นคนควบคุม เพื่อดูความเป็นไปได้ว่าจะซ่อมได้หรือไม่ และซ่อมแล้วคุ้มค่ากว่าซื้อรถใหม่หรือไม่

3.3 การดำเนินการซ่อมแซมนั้นต้องมีการถ่ายรูปทุกขั้นตอน หากมีการตัดต่อส่วนใดในรถไบเสริจค่าอะไหล่และรูปถ่ายจะต้องมีประกอบด้วย หากไม่มีก็ทำเป็นหนังสืออัยตະเบียงไปเลยจะได้ไม่สามารถนำกลับมาใช้งานได้

3.4 ควรจัดตั้งกองทุนผู้ประสบปัญหาจากรถยนต์ โดยมีหน่วยงานของรัฐเข้ามากำกับดูแล

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 รถยนต์ทุกชนิดหากมีการตัดแปลงหรือต่อเติมหรือเปลี่ยนอะไหล่เกี่ยวกับอุปกรณ์ตัวรถจะต้องแจ้งต่อกรมการขนส่งทุกครั้ง

4.2 ให้บริษัทรถยนต์สร้างรหัสลับ ที่อุปกรณ์หรือส่วนควบที่ชิ้นส่วนทุกชิ้น เพื่อง่ายแก่การตรวจสอบ

4.3 ห้ามนำรถยนต์ทุกชนิดที่ได้รับอุบัติเหตุเสียหายอย่างหนักกลับมาทำใหม่ โดยเฉพาะรถยนต์ที่ถูกไฟไหม้ให้ยกเลิกทะเบียนไปโดยอัตโนมัติ

4.4 หากมีการนำรถยนต์หลายๆ คัน นำมารวมกันเพื่อประกอบเป็นคันใหม่ จะต้องนำมาจดทะเบียนใหม่ และเสียภาษีในอัตราที่ค่อนข้างสูง เพื่อเป็นการจำกัดจำนวนรถยนต์

4.5 ควบคุมตลาดการค้าของเก่าหรือเชียงกง ว่าการจำหน่ายนั้นให้ไปกับผู้ใดต้องมีที่อยู่ที่ชัดเจนและตรวจสอบได้ หากมีเจตนาไม่สุจริตก็มีความผิดได้เช่นกัน

4.6 มีหน่วยงานของรัฐเข้ามากำกับดูแลและให้คำปรึกษา

5. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

จากการศึกษารั้งนี้ช่วยให้ทราบปัญหาการสวมซากรถที่กำลังระบาดในสังคมไทย จึงขอเสนอประเด็นในการแก้ปัญหาการสวมซากรถ ดังนี้

1. การแก้ไขกฎหมายค้าของเก่า บทบาทและหน้าที่ของร้านค้ารถเก่า
2. การนำหลักกฎหมาย “ผู้ซื้อต้องระวัง” มาใช้กับการแก้ปัญหาการสวมซากรถ
3. บทบาทของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมการขนส่งทางบกต่อการแก้ไขปัญหาการสวมซากรถ

การสวมซากรถ

4. บทบาทและหน้าที่ของบริษัทประกันภัยการแก้ปัญหาการสวมซากรถ

5.1 การแก้ไขกฎหมายค้ำของเก่า บทบาทและหน้าที่ของร้านค้ารถเก่า

ตามกฎกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ 2) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พ.ศ.2474 ข้อ 8 กำหนดให้ผู้ค้ารถยนต์เก่าจะต้องขออนุญาตเพื่อการค้ารถยนต์เก่า

กฎหมายค้ำของเก่าฉบับดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อการควบคุมการค้าของเก่าโดยได้กำหนดว่า ทรัพย์สินลักษณะใดเป็นของเก่า กำหนดรายละเอียดในการขออนุญาตการจัดทำบัญชี การแต่งตั้งเจ้าพนักงานและอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

มาตรา 3 ของกฎหมายค้ำของเก่า ให้ความหมายคำว่า “ของเก่า” หมายถึงความว่า “ทรัพย์สินที่เสนอขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย โดยประการอื่นใดอย่างทรัพย์สินใช้แล้ว ทั้งนี้รวมถึงของโบราณด้วย”

ดังนั้น การค้ารถใช้แล้วจึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่า แต่กฎหมายค้ำของเก่าฉบับดังกล่าวที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ไม่ได้จำแนกแยกแยะประเภทของของเก่า ในธรรมชาติของของเก่าก็มีความแตกต่างกัน

- 1) มูลค่าของของเก่าบางประเภทแทบจะไม่มีราคาเป็นเศษเสี้ยว เศษตะปู แต่บางชิ้นมีราคานับล้านบาท เช่น รถยนต์
- 2) ของเก่าบางชนิด การจดทะเบียนแสดงกรรมสิทธิ์ เช่น เครื่องจักรและของเก่าบางชนิดมีทะเบียนทางการปกครอง เช่น รถยนต์ แต่บางชนิดก็ไม่มีทะเบียน เช่น เศษเหล็ก
- 3) ของเก่าบางชนิดมีที่มาและผลิตจากต่างประเทศ
- 4) ของเก่าบางชนิดมีโครงสร้างมาประกอบกัน เช่น รถยนต์ ได้แก่ เครื่องยนต์ ตัวถัง แต่ของเก่าบางชนิดมีลักษณะเอกเทศ ได้แก่ แผ่นเหล็ก

รถยนต์ก็ถือว่าเป็นของเก่า การซื้อขายรถยนต์ไม่มีกฎหมายอื่นๆ มากำกับควบคุม นอกจากกฎหมายค้ำของเก่าที่ได้กล่าวไปแล้ว ในการค้ารถเก่าถ้าผู้ค้าได้ปฏิบัติตามกฎหมายค้ำของเก่า เช่น ขออนุญาตเป็นผู้ค้ารถเก่า แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ารถคันนั้นได้มาโดยทุจริต นำหมายเลขกำกับเป็นเครื่องหมายติดไว้ที่ตัวทรัพย์สินให้ตรงกับบัญชี ย่อมแสดงว่า ผู้ค้ารถได้ปฏิบัติตามกฎหมายค้ำของเก่าอันเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อแสดงว่าผู้นั้นได้กระทำการค้าโดยสุจริต หากผู้ค้ารถรายนั้นนำรถที่ได้จากการโจรกรรมมาจำหน่ายและได้ปฏิบัติตามกฎหมายค้ำของเก่าอันเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อแสดงว่าผู้นั้นได้กระทำการค้า

โดยสุจริต หากผู้ค้ารถเก่ารายนั้นนำรถที่ได้จากการโจรกรรมมาจำหน่ายและได้ปฏิบัติตามกฎหมาย
ค้าของเก่า การนำสืบถึงเจตนาของบุคคลนั้นจะกระทำไต่ยาก

ดังนั้นในทำนองกลับกันคนร้ายที่ประกอบธุรกิจรถเก่ามักจะนำเอาบทบัญญัติของ
กฎหมายค้าของเก่ามาอ้างมาใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจค้าของโจรในลำดับต่อไปจะได้
นำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นจริงๆ ดังนี้

1) ข้อเท็จจริงของปัญหา ก. เป็นเจ้าของรถ ข. เป็นคนร้ายลักรถยนต์ของ ก. ไปแล้ว
นำไปขายให้ ค. ค. เป็นเจ้าของร้านค้ารถเก่า เมื่อ ค. ซื้อรถจาก ข. ไปแล้วได้นำไปเสนอขายที่ร้านค้า
รถเก่าของนาย ค. ต่อมา มีนาย ง. เป็นบุคคลภายนอกผู้สุจริต (ไม่รู้วารถคันดังกล่าวได้มาจากการ
โจรกรรม) ได้ซื้อคันดังกล่าวไป

2) ความผิดอาญาที่เกิดขึ้น ข. มีความผิดฐานลักทรัพย์ รถยนต์ของ ก. สำหรับ ค. ถ้ารู้
หรือควรจะรู้วารถคันดังกล่าวได้มาจากการลักทรัพย์ ค. จะมีความผิดฐานรับของโจร แต่ถ้า ค. ไม่รู้
วารถคันดังกล่าวได้มาจากการละเมิดการกระทำผิด ค. ก็ไม่ผิดกฎหมายอาญารับของโจร แต่ถ้า
ค. รู้วารถคันดังกล่าวเป็นรถที่ ข. ลักมาจาก ก. แต่ ค. ก็ได้ปฏิบัติตามกฎหมายค้าของเก่าครบถ้วน
แล้ว ค. นี้ยากต่อการนำสืบถึงเจตนาของโจร ของ ค. เพราะไม่มีกฎหมายกำหนดให้นาย ค. ต้อง
ทำการตรวจสอบรถ ถึงแม้ นาย ค. จะทำการตรวจสอบรถก็ตรวจสอบข้อมูลเพียงเบื้องต้นเท่านั้น ไม่
สามารถตรวจสอบประวัติรถได้จากกรมการขนส่งทางบก (เพราะไม่มีกฎหมายให้อำนาจนาย ค.)
ปัจจุบันคนร้ายได้เปิดร้านค้าของเก่าเพื่อเป็นเครื่องมือในการฟอกรถ ส่วนนาย ง. ไม่มีความผิดอาญา
แต่ นาย ง. คงจะต้องได้รับความเดือดร้อน เพราะรถที่ซื้อมานั้นเป็นรถที่ถูกโจรกรรมมา

3) ความรับผิดทางแพ่ง ข. ต้องรับผิดชอบ ก. ฐานละเมิด และ ข. ต้องรับผิดชอบ ก. ฐานซื้อ
ขายรอนสิทธิ (ถ้า ค. ไม่รู้วารถคันดังกล่าวได้มาจากการโจรกรรม) ค. อาจจะต้องรับผิดชอบซื้อขาย
รอนสิทธิต่อ ง. แต่มีประเด็นข้อกฎหมายที่น่าสนใจ คือ รถคันที่ ง. ซื้อไปนั้นคือรถของ ก. ที่ถูก
โจรกรรม ปัญหาก็คือใครมีสิทธิในรถคันดังกล่าวดีกว่ากัน ระหว่างเจ้าของเดิม (นาย ก.) และ
เจ้าของคนใหม่ (นาย ง.) นาย ก. มีสิทธิตาม ปพพ. มาตรา 1336 มีความว่า “ภายในบังคับแห่ง
กฎหมายเจ้าของทรัพย์สินมีสิทธิใช้สอยและจำหน่ายทรัพย์สินของตนและได้ซึ่งดอกผลแห่ง
ทรัพย์สินนั้น กับทั้งมีสิทธิติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินของตนจากบุคคลผู้ไม่มีสิทธิจะยึดถือไว้
และมีสิทธิขัดขวางมิให้ผู้อื่นสอดเข้ามาเกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน โดยมีชอบด้วยกฎหมาย” มาตรา 1336
เป็นบทหลัก แต่มีข้อยกเว้นตามมาตรา 1332 มีใจความว่า “บุคคลผู้ซื้อทรัพย์สินมาโดยสุจริตในการ
ขายทอดตลาดหรือในท้องตลาดหรือจากพ่อค้าซึ่งได้ขายสินค้าชนิดนั้น ไม่จำเป็นต้องคืนให้แก่
เจ้าของแท้จริง เว้นแต่เจ้าของจะชดเชยราคาที่ซื้อ” ถ้ามีข้อเท็จจริงเข้าตามข้อกฎหมายก็ไม่มีปัญหา
แต่ข้อเท็จจริงยังไม่ได้ยุติข้อเท็จจริงได้คือ ศาล ศาลฟังข้อเท็จจริงได้อย่างไร ศาลก็ปรับข้อกฎหมาย

เข้าซื้อเท็จจริง แล้วศาลก็พิพากษา แต่การนำสืบข้อเท็จจริงต้องใช้เวลาานาน ใช้บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมมากมาย ต้องผ่านขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรมหลายขั้นตอน กว่าที่ข้อเท็จจริงจะยุติ กว่าที่ศาลจะมีคำพิพากษาหากคดียาวนานหลายปี รถที่พิพาทกันก็เสื่อมสภาพจนใช้การไม่ได้ ถ้าปัญหาเหล่านี้ไม่เกิดขึ้นประเทศไทยคงจะใช้ทรัพยากรทางการบริหาร ไปใช้เพื่อการพัฒนาประเทศชาติได้มากกว่านี้

ดังนั้น รัฐจึงควรออกกฎหมายมาควบคุมมิให้มีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น (ในประเด็นการค้ำรถเก่า) โดยการนำกฎหมายมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมจึงขอยกตัวอย่างบทบาทของกฎหมายในต่างประเทศต่อการแก้ไขปัญหา ดังนี้

รัฐบางรัฐในสหรัฐอเมริกา รัฐได้พัฒนาร้านค้าของเก่าขึ้นมาเป็นสถาบันเพื่อการตรวจสอบ โดยจะขอยกตัวอย่างเรื่องการค้ำรถเก่า ดังนี้

1) ผู้ขายรถและผู้ซื้อรถจะทำการซื้อขายกันเองไม่ได้ การซื้อขายจะต้องไปผ่านร้านค้ารถเก่า ร้านค้ำรถเก่าเป็นของเอกชนแต่ได้อำนาจจากรัฐเพื่อเป็นตัวกลางในการซื้อขายรถ และได้ค่าธรรมเนียมจากการเป็นตัวกลางการซื้อขายรถยนต์แต่ละคัน

2) กำหนดให้ร้านค้ารถเก่าจะต้องทำการตรวจสอบรถมีสาระสำคัญคือ “กฎหมายจะเอาผิดกับตัวแทนจำหน่ายที่ไม่ได้มีการตรวจสอบรถยนต์ที่มีไว้เพื่อจำหน่าย ว่าได้มาจากการกระทำผิดหรือไม่ ถ้าตัวแทนจำหน่ายรถยนต์รายใดขาดความระมัดระวังในการตรวจสอบถึงการได้มาของรถยนต์จะต้องได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี (MCLC 750.535)”

3) และยังมีบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการค้ำรถเก่าอีก คือ “กฎหมายจะเอาผิดกับผู้จำหน่ายรถที่ได้มาจากการกระทำผิดพร้อมกับเอกสารปลอม โดยที่ผู้ซื้อก็ไม่ทราบถึงข้อเท็จจริง ราคาที่ซื้อต่ำกว่าความเป็นจริง กฎหมายกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี”

4) ผลจากบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวทำให้ผู้ค้ำรถเก่าจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการตรวจสอบ และต้องทำการตรวจสอบรถก่อนจำหน่ายให้กับประชาชน หน่วยงานของรัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ร้านค้ารถเก่าเข้าทำการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับรถที่จะทำการซื้อขายกัน

จากการนำเสนอตามข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 นั้น แสดงให้เห็นว่ารัฐได้ออกกฎหมายมาแก้ปัญหาค้ำรถเก่า โดยการพัฒนาร้านค้ารถเก่าเป็นสถาบัน เพื่อการกลั่นกรองรถป้องกันรถที่ได้จากการโจรกรรมมาตัดแปลงจำหน่ายให้กับประชาชน เป็นการคุ้มครองประชาชนของรัฐ โดยอาศัยแนวทางป้องกัน

ได้นำเสนอสภาพของปัญหาผลร้ายของปัญหา และแนวทางการแก้ไขไว้แล้ว เริ่มคิด เริ่มแก้ไขแต่บัดนี้ในอนาคตปัญหาที่จะเบาบางลง แต่ถ้ายังช้าออกไปอีก คดีความก็จะรกรงโรงรถศาลมาก

ขึ้น ไปอีก และทุกวันนี้ศาลท่านก็ทำงานหนักมากอยู่แล้ว และยังต้องทำหน้าที่แทนตำรวจ (ออกหมายจับ ออกหมายค้น) ทั้งๆ ที่กำลังผู้พิพากษาก็มีน้อยมากอยู่แล้ว น่าเห็นใจจริงๆ

5.2 การนำหลักกฎหมาย “ผู้ซื้อต้องระวัง” มาใช้กับการแก้ปัญหาค่ารถ

ได้นำเสนอถึงปัญหาค่ารถเก่า ในตอนนี้จะขอยกกรณีศึกษาซึ่งเป็นเรื่องจริงๆ ที่เกิดขึ้น โดยผู้เขียนได้เป็นผู้ทำการสืบสวนและจับกุม ดังนี้

- 1) นาย ก. เป็นเจ้าของรถยนต์นั่งส่วนบุคคล นาย ข. ได้ทำการลักรถคันดังกล่าวไป
- 2) นาย ข. ได้นำเอกสารประกอบตัวรถคันดังกล่าวออกแล้วทิ้งไป จากนั้นได้นำแผ่นป้ายทะเบียนปลอมสำเนาสมุดคู่มือปลอมและแผ่นป้ายวงกลมมาติดกับรถคันที่ได้มาจากการโจรกรรม นำรถคันดังกล่าวที่ติดเอกสารปลอมไปจอดไว้ริมถนนแล้วติดประกาศว่า “ขาย”
- 3) นาย ค. (ผู้สุจริต) ขับรถผ่านมาจึงหยุดเพื่อสอบถามราคาและรายละเอียด นาย ค. ตกหลงซื้อรถคันดังกล่าวจากนาย ข. ในราคา 300,000 บาท นาย ค. ได้ชำระเงินให้กับนาย ข. ไป 250,000 บาท ที่เหลืออีก 50,000 บาท ตกลงกันว่าเมื่อนาย ข. ไปจัดการโอนทะเบียนรถเป็นชื่อของนาย ค. แล้ว นาย ค. จะชำระเงิน 50,000 บาท ในส่วนที่เหลือให้นาย ข.
- 4) นาย ค. ได้นำรถคันดังกล่าวไปใช้ (คือรถที่ถูกโจรกรรมและติดเอกสารปลอม) ส่วนนาย ข. ได้หายหน้าไปไม่ติดต่อกับนาย ค. นาย ข. ไม่สามารถโอนรถให้นาย ค. เพราะรถคันดังกล่าวเป็นรถที่ได้มาจากการโจรกรรม
- 5) เจ้าหน้าที่ตำรวจศูนย์ป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถ ได้ทำการตรวจยึดรถคันดังกล่าวส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี พนักงานสอบสวนได้ดำเนินคดีกับ นาย ค. ถึงสองฐานความผิด คือ ลักทรัพย์หรือรับของโจรและใช้เอกสารราชการปลอม มีโทษสูงสุดรวมกันแล้วจำคุกถึง 9 ปี
- 6) นาย ค. ก็ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าได้ซื้อรถมาจากใคร (เพราะนาย ข. ได้หลบหนีไปแล้ว) เมื่อมีพยานหลักฐานเช่นนี้ นาย ค. จะต้องเป็นฝ่ายนำสืบเพื่อพิสูจน์ว่าตนเองไม่มีเจตนาในการกระทำผิด (เพราะไม่รู้ข้อเท็จจริง) โดยที่นาย ค. จะต้องนำสืบในชั้นสอบสวนในชั้นการพิจารณาของพนักงานอัยการและในชั้นการพิจารณาของศาล
- 7) คนกระทำผิดได้หลบหนีไปแล้วและไม่รู้ว่าเป็นใคร เพราะระหว่างทำการซื้อขายรถก็ไม่มีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือทำเป็นหนังสือไว้ นาย ค. ไม่ได้ขอที่อยู่ของนาย ข. ดังนั้น นาย ค. ผู้สุจริตจึงถูกดำเนินคดีผู้คนที่ตกอยู่ในสภาพเช่นเดียวกับ นาย ค. มีจำนวนมาก ผู้เขียนจะไม่บอกกล่าวถึงวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้กับนาย ค. แต่จะขอชี้แจงแสดงความคิดเห็นเพื่อการแก้ไขปัญหามาในภาพรวม โดยมีแนวทางดังนี้

7.1) ควรออกกฎหมายบัญญัติให้การซื้อขายจะต้องผ่านสถาบันตัวกลางให้สถาบันดังกล่าวมีหน้าที่ตรวจสอบถึงความถูกต้องของรถและเอกสารประกอบตัวรถ

7.2) ควรจะออกกฎหมายเกี่ยวกับการซื้อขายรถยนต์มีสาระสำคัญดังนี้ “กฎหมายจะสันนิษฐานไว้ว่า ผู้ใดที่ซื้อรถหรือครอบครองรถ และรถคันดังกล่าวเป็นรถที่ถูกโจรกรรมหรือได้มาจากการกระทำผิด ผู้นั้นจะต้องโทษจำคุก 2 ปี เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่รู้หรือน่าจะไม่ว่างรถคันดังกล่าวได้มาจากการกระทำผิด” (ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเช่นนี้)

ผู้เขียนขออธิบายข้อ 2 ว่า ถ้ามีกฎหมายลักษณะดังกล่าวออกมาใช้บังคับ พนักงานสอบสวนเพียงแต่พิสูจน์ว่ารถคันดังกล่าวเป็นรถที่ถูกโจรกรรมหรือ/และมีเอกสารประกอบตัวรถเป็นเอกสารปลอม เพียงเท่านี้ผู้ที่ครอบครองและผู้ซื้อจะต้องถูกลงโทษทันที ลักษณะเช่นนี้เป็นการใช้เทคนิคทางกฎหมายในอันที่ทำให้ภาระการพิสูจน์เปลี่ยนจากโจทก์ (ผู้กล่าวหา) ไปเป็นหน้าที่ของจำเลยหรือผู้ต้องหา

ถ้ามีการบัญญัติกฎหมายไว้เพียงเท่านี้ ผู้เขียนเองก็เชื่อว่าประชาชนผู้ซื้อรถคงจะเดือดร้อนแต่ปัญหาดังกล่าวจะหมดไปเพราะมีข้อยกเว้น ข้อสันนิษฐานคือ “เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าผู้ซื้อไม่รู้หรือน่าจะไม่ว่างรถคันดังกล่าวได้มาจากการกระทำผิด” การพิสูจน์ดังกล่าวคือก่อนที่จะทำการซื้อรถผู้ซื้อจะต้องดำเนินการดังนี้

- 1) ทำสัญญาซื้อขายรถมีพยานฝ่ายผู้ซื้อลงชื่อในสัญญา
- 2) จัดถ่ายสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและหลักฐานของผู้ขาย
- 3) มีภาพถ่ายของผู้ขายรถหรือมีภาพถ่ายในขณะที่ซื้อขาย
- 4) พากันไปลงบันทึกประจำวันที่สถานีตำรวจ เพื่อประกอบหลักฐานการซื้อขายรถ

ถ้าต่อมาปรากฏว่ารถที่ทำการซื้อขายเป็นรถที่ได้มาจากการโจรกรรม ผู้ซื้อสามารถแสดงหลักฐานดังกล่าวให้กับพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนก็จะมีหลักฐานดำเนินคดีกับผู้ขาย ผู้ซื้อก็ไม่ต้องรับผิดชอบ แต่ถ้าเป็นกรณีของนาย ค. ที่ซื้อรถมาจากนาย ข. และไม่มีหลักฐานการซื้อขาย นาย ค. (ผู้สุจริต) คงจะต้องได้รับความเดือดร้อนในการซื้อขายรัฐควรออกกฎหมายกำหนดถึงรายละเอียด เพื่อให้การนำข้อสันนิษฐานของกฎหมายมาเป็นเทคนิคในการก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยขึ้นในสังคม

ประโยชน์จากข้อสันนิษฐานดังกล่าวจะก่อให้เกิด

- 1) ผู้ซื้อจะต้องระมัดระวังการซื้อรถ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ต้องรับโทษหรือความเดือดร้อน เป็นการสนับสนุนสุภาษิตกฎหมายที่ว่า “ผู้ซื้อต้องระวัง”
- 2) เป็นการจัดระเบียบทางสังคม โดยใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือ

3) ถ้ารถคันดังกล่าวเป็นรถที่ถูกโจรกรรมมา พนักงานสอบสวนก็สามารถนำพยานหลักฐานการซื้อขายที่มีได้มาจากผู้ซื้อมาเป็นข้อมูลและหลักฐานในการสืบสวนต่อไป จะสาวเข้าไปสู่ตัวผู้กระทำความผิดได้

4) เป็นการป้องกันมิให้รถที่ถูกโจรกรรมแล้วนำมาขายในลักษณะเช่นนี้

กฎหมายว่าด้วยการซื้อขายรถยนต์ ควรจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 โดยเพิ่มหมวดว่าด้วยการซื้อขายรถยนต์

5.3 บทบาทของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมการขนส่งทางบกต่อการแก้ไขปัญหาการสวมซากรถ

จากวิธีการและกระบวนการการสวมซากรถที่ได้นำเสนอไป จะเห็นได้ว่าตัวซากรถคือต้นเหตุของปัญหาการสวมซากรถ ปัญหาการสวมซากรถก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ อีกมากมายดังได้แสดงเมื่อซากรถเป็นสาเหตุของปัญหาต่างๆ ดังนี้จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมกำกับดูแลตรวจสอบรถคันที่เป็นซากรถ

ก. สภาพปัญหา

1) เมื่อมีรถเกิดความเสียหายและเป็นซากรถ (ชนกัน รถไฟชน ไฟไหม้ ดันไม้ ล้มทับ ฯลฯ) เกือบทั้งหมดจะมีการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนเพื่อหาสาเหตุที่เกิดความเสียหาย ถ้าเป็นความผิดทางอาญาพนักงานสอบสวนก็จะดำเนินคดีไปตามอำนาจหน้าที่ ถ้าเป็นคดีละเมิดในทางแพ่งพนักงานสอบสวนก็จะลงบันทึกไว้เป็นหลักฐานและแนะนำให้คู่กรณีใช้สิทธิทางแพ่งต่อไป พนักงานสอบสวนจึงรู้ว่ารถคันใดเป็นซากรถ

2) กรมการขนส่งทางบก ในฐานะผู้เป็นเจ้าของพนักงานรับจดทะเบียนต่อภาษีรถ ไม่ทราบว่ารถคันใดมีสภาพเป็นซากรถ การต่อภาษีรถยนต์ประจำปีก็ไม่มีระเบียบให้ต้องทำการตรวจสอบสภาพ ถึงแม้จะมีระเบียบให้ตรวจสอบสภาพ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพก็ไม่สามารถตรวจสอบว่ารถคันดังกล่าวถูกสวมซากรถมา (เพราะมีจำนวนรถมากและไม่อาจรู้ได้ว่าคันใดถูกสวมซากรถ ร่องรอยการสวมซากรถก็ไม่เห็นประจักษ์) และบางกรณีก็ให้ผู้ตรวจสอบสภาพรถเอกชนทำการตรวจสอบสภาพ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพเอกชนไม่มีอำนาจตรวจสอบสภาพของการสวมซากรถ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่นายทะเบียนกรมการขนส่งทางบกจะล่วงรู้ว่ารถคันใดถูกสวมซากรถแล้วนำมาต่อทะเบียนและโอนรถ

3) กรมตำรวจและกรมการขนส่งทางบกก็ยังไม่เคยมีข้อตกลงว่าให้กรมตำรวจถ่ายรูปสภาพรถและแจ้งรายละเอียดพร้อมถ่ายภาพของรถมายังกรมการขนส่งทางบก

4) จากเหตุผลดังกล่าวทั้งหมด จึงเกิดช่องว่างให้คนร้ายนำรถที่ได้จากการกระทำความผิดไปสวมกับซากรถแล้วนำออกมาจำหน่ายให้กับประชาชนหรือเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่

ของกรรมการขนส่งทางบกบางคนสมควรร่วมคิดกับคนร้ายทำการทุจริต โดยเจ้าหน้าที่ที่ทุจริตผู้นั้นอาจอ้างได้ว่าไม่มีข้อมูลว่ารถทะเบียนอะไรเป็นซาก ตรวจสอบไม่พบการสวมซาก (ซึ่งตรวจสอบยากจริงๆ) หรืออ้างว่ารถคันที่ตรวจสอบสภาพไปแล้วเป็นคนละคันกับรถที่มีปัญหา

5) นายทะเบียนกรรมการขนส่งก็ไม่มีอำนาจทำการตรวจยึดรถที่สงสัยว่าจะเป็นรถสวมซากในฐานะของนายทะเบียนก็จะกระทำได้เพียงปฏิเสธการดำเนินการทางทะเบียนให้กับผู้ร้องหรือเจ้าของรถคันนั้น หรืออาจจะแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการยึดและตรวจสอบ

ข. วิธีการแก้ไข

เครื่องมือในการแก้ไขปัญหาของสังคมที่มีประสิทธิภาพชนิดหนึ่งก็คือกฎหมาย แต่ที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันคือ การบังคับใช้กฎหมาย แต่ถ้าจะให้ได้ผลดีที่สุดก็ควรจะต้องเสริมด้วยการ “ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง” ต่อการแก้ไขปัญหาต่างๆ

ถ้ามีปัญหาทางสังคมเกิดขึ้นต้องทำการศึกษาว่าปัญหานั้นมีกฎหมายเป็นเครื่องมือสำหรับการแก้ไขแล้วหรือยัง ถ้ายังไม่มีกฎหมายและการแก้ไขปัญหาจำเป็นต้องใช้กฎหมายก็จะต้องออกกฎหมายมาใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา

ถ้าการแก้ไขปัญหาดังกล่าวมีกฎหมายที่ได้อยู่แล้ว ผู้ปฏิบัติก็จะต้องมาพิจารณาว่ามีการบังคับใช้กฎหมายต่อการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

ปัญหาการสวมซากรถ เกิดจากตัวซากรถและการประสานงานระหว่างกรมตำรวจกับกรรมการขนส่งทางบก ปัญหานี้จะลดลงโดยการประสานงาน ดังนี้

1) ถ้าพนักงานสอบสวนได้รับการแจ้งว่ารถเกิดความเสียหายและเป็นความเสียหายขนาดเล็ก (ทั้งในคดีอาญาและคดีแพ่ง) น่าจะซ่อมไม่ได้หรือถ้าซ่อมได้ก็ไม่คุ้มราคาการรถ ในกรณีเช่นนี้ให้กรมตำรวจออกเป็นระเบียบให้พนักงานสอบสวนจะต้องส่งภาพถ่ายรถ สำเนาใบคู่มือการจดทะเบียนและบันทึกข้อประจำวันไปยังกรมตำรวจ

2) กรมตำรวจจัดชุดสืบสวนว่าซากรถคันดังกล่าวนั้นถูกนำไปสวมซากหรือไม่ (วิธีการสืบสวนได้นำเสนอไปแล้ว) หากพบว่าเป็นการสวมซากให้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่

3) กรมตำรวจแจ้งรายละเอียดและหลักฐานว่ารถคันดังกล่าวเกิดเหตุเสียหายจนเป็นซากรถให้กับกรรมการขนส่งทางบกทราบเพื่อเป็นข้อมูล

4) กรรมการขนส่งทางบกนำรายละเอียดของรถคันดังกล่าวที่ได้รับแจ้งจากกรมตำรวจรวมเรื่องและหมายเหตุไว้ในต้นทะเบียน รวมทั้งหมายเหตุไว้ท้ายสมุดคู่มือเลขทะเบียน (รย.1-16) รวมทั้งแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถทราบเพื่อเป็นข้อมูลในการตรวจสอบสภาพรถ

5) กรรมการขนส่งทางบกจัดตั้งคณะกรรมการตรวจหลักฐานที่ได้จากกรมตำรวจ แล้วมีคำสั่งให้นายทะเบียนเรียกรถคันดังกล่าวมาตรวจสภาพในกรณีรถตามทะเบียนดังกล่าวมาขอต่อภาษีประจำปี เป็นกรณีพิเศษ

ในฐานะที่ผู้เขียนได้รับการแต่งตั้งจากกรมตำรวจให้เป็นผู้มีทักษะทางด้านการสืบสวน สอบสวน ป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถ ผู้เขียนมีความคิดว่า

1) รถจะหายมากหรือน้อยชนิดและประเภทใดจะหายหรือไม่หายขึ้นอยู่กับคนร้ายไม่ได้ขึ้นอยู่กับการทำงานของตำรวจ

2) รถจะหายมากหรือน้อยชนิดและประเภทใดจะหายขึ้นอยู่กับตลาดที่ต้องการรถเดือนจะเป็นตัวกำหนดให้คนร้ายลักรถประเภทนั้นๆ

3) ชนิดและประเภทที่เกิดเหตุเป็นซากจะเป็นตัวกำหนดให้คนร้ายลักรถชนิดและประเภทนั้นๆ

4) รถที่มีสภาพการใช้งานไม่เกิน 5 ปี ถ้าเกิดเหตุชนกันเป็นซากรถ ซากรถ เหล่านั้นจะเป็นตัวกำหนดว่ารถชนิด ประเภท รุ่นเดียวกับซากรถจะถูกโจรกรรม (เป็นซากรื้อยคัน)

การแก้ไขปัญหาการสวมซากรถที่ได้นำเสนอ ไปนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่อาจแก้ไขวิธีการใดวิธีการหนึ่ง จำเป็นที่จะต้องเสริมด้วย

ผู้เขียนเคยได้รับเชิญจากกรมการขนส่งทางบกให้เป็นวิทยากรในหลักสูตรต่างๆ ของกรมการขนส่ง ผู้เขียนได้เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจของศูนย์ป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถ กองบัญชาการตำรวจนครบาล (ศปร.น.) ไปทำความรู้จักกับเจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบก โดยมีข้อตกลงกันว่าถ้าเจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกสงสัยว่ารถคันใดที่ถูกนำมาตรวจสภาพจะเป็นรถสวมซากให้แจ้งและประสานงานให้เจ้าหน้าที่ ศปร.น. มาทำการตรวจยึดจนถึงปัจจุบันปรากฏว่าสามารถตรวจยึดรถที่หลบเลี่ยงภาษีศุลกากรและรถที่ถูกโจรกรรมนำมาสวมซากได้หลายคัน

ปัญหาการสวมซากรถมีมานานนับสิบๆ ปี แต่ก็ไม่มีมาตรการออกมาแก้ไข หวังว่าข้อมูลที่ได้นำมาเสนอนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปเป็นแนวทางการแก้ไข ถ้าไม่มีการแก้ไขกระผมจะไปฟ้องไอเอ็มเอฟ

5.4 บทบาทและหน้าที่ของบริษัทประกันภัยการแก้ปัญหาการสวมซากรถ

เมื่อประมาณต้นเดือนตุลาคม 2540 ผู้เขียนได้รับคำปรึกษาจากสมาชิกชมรม ซึ่งเป็นพนักงานของบริษัท ส. ประกันภัย จำกัด ว่านายเอ ผู้เอาประกันภัยแจ้งว่ารถยนต์คู่ ซึ่งมีประกันภัยไว้กับบริษัทได้หายไป เหตุเกิดแขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2540 และได้

ร้องทุกข์ไว้กับพนักงานสอบสวน สน.บางขุนนนท์ บริษัทประกันภัย ส. จึงได้ทำการตรวจสอบพบว่า รถคันดังกล่าวมีประวัติทำประกันภัยไว้กับบริษัท ว. ประกันภัย กรมธรรม์ลงวันที่ 24 มีนาคม 2539 จึงได้ตรวจสอบประวัติรถจากกรมธรรม์ของบริษัท ว. ประกันภัย พบว่ารถคันดังกล่าวมีเหตุเฉี่ยวชนหลายครั้งและครั้งสุดท้ายมีบันทึกไว้ในประวัติว่าเกิดเหตุพลิกคว่ำเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2539 ตามเลขเคลมที่ 39-202-09299 เหตุเกิดที่แยกวังมะนาว อ.ปากท่อ วันเกิดเหตุพลิกคว่ำเป็นวันที่กรมธรรม์ที่ทำไว้กับบริษัท ว. ประกันภัยสิ้นสุดอายุไปแล้ว

ผู้เขียนได้ร่วมทำการสืบสวนคดีนี้และได้ร่วมปรึกษากับพนักงานของบริษัท ส. ประกันภัย โดยจะขอลำดับเหตุการณ์ดังนี้

- 1) รถคันดังกล่าวเกิดเหตุพลิกคว่ำเสียหายเป็นซากรถเมื่อ 13 เมษายน 2539
- 2) กรมธรรม์ที่ทำไว้กับบริษัท ว. ประกันภัยสิ้นสุดอายุ 15 มีนาคม 2539
- 3) พนักงานขับรถเชื่อว่ารถมีประกันจึงได้แจ้งให้บริษัท ว. ทราบ
- 4) บริษัท ว. ประกันภัย ตรวจสอบปรากฏว่ากรมธรรม์ขาดอายุจึงไม่ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไป

ดำเนินการ

5) เจ้าของรถทราบว่ากรมธรรม์ขาดอายุ จึงได้นำรถคันดังกล่าวไปทำประกันภัยไว้กับบริษัท ส. ประกันภัย อายุกรมธรรม์ 15 เมษายน 2539 ถึง 15 เมษายน 2540

6) เจ้าของรถได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนว่ารถหายเมื่อ 12 เมษายน 2540 (เป็นการแจ้งความเท็จ) พนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์ไว้

7) เจ้าของรถแจ้งขอรับเงินจากบริษัท ส. ประกันภัย ผู้รับประกันรถคันดังกล่าว

8) บริษัท ส. ตรวจสอบพบรถคันดังกล่าวถูกตัดเลขตัวถังและเครื่องยนต์ถูกถอดไป มีสภาพเป็นซากรถจอดทิ้งไว้ที่อู่ซ่อมรถแห่งหนึ่ง จึงได้ทำการตรวจยึดรถโดยมีเจ้าของอู่ซ่อมรถ สองสามีภรรยายืนยันว่าได้เป็นผู้ลากรถคันดังกล่าวจากที่เกิดเหตุตกถนนมาไว้ที่อู่ตามคำสั่งของเจ้าของรถ เหตุเกิดเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2539

9) สองสามีภรรยาเจ้าของรถให้การว่า หลังจากซากรถได้มาอยู่ที่อู่รถระยะหนึ่ง นายเอได้ให้เด็กในอู่ทำการถอดเครื่องและตัดเลขตัวถังรถคันดังกล่าวออกไป แล้วนำกลับไปโดยนำรถอีกคันหนึ่งมาบรรทุก ส่วนโครงรถนายเอได้ยกให้กับสองสามีภรรยาเจ้าของอู่ซ่อมรถ เจ้าของอู่ซ่อมรถได้นำสมุดเก็บนามบัตรของนายเอออกมาและได้มอบนามบัตรของนายเอให้เจ้าหน้าที่ประกันภัยทั้งหมดได้มีการจัดทำเป็นบันทึกและถ่ายภาพไว้ในส่วนนี้ผู้เขียนได้มีโอกาสไปเป็นผู้จัดทำบันทึกดังกล่าวด้วยตัวของผู้เขียนเองที่ อ.ปากท่อ จ.ราชบุรี และได้นำไปลงบันทึกประจำวันไว้ที่ สภ.อ.ปากท่อ

10) บริษัท ส.ประกันภัย ได้นำภาพถ่ายในขณะที่นายเอ ซึ่งเกิดเหตุประกอบคำให้การกับเจ้าหน้าที่บริษัท ส. ประกันภัย ให้สองสามีภรรยาเจ้าของรถที่ อ.ปากท่อ ทั้งสองยืนยันว่าเป็นภาพถ่ายของนายเอ ได้จัดทำบันทึกและถ่ายภาพการชี้ภาพไว้แล้วอย่างชัดเจน

11) เจ้าหน้าที่บริษัท ส.ประกันภัย ได้ขอประวัติว่าจากแฟ้มเคลมจาก บริษัท ว. ประกันภัย มาตรวจสอบพบว่า บริษัท ว. ประกันภัย ได้ถ่ายภาพรถคันดังกล่าวที่เมื่อครั้งหนึ่งเคยทำประกันไว้และเกิดเหตุเฉี่ยวชน จากภาพถ่ายดังกล่าวเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับซากรถที่บริษัท ส. ประกันภัย ได้ทำการตรวจยึดมาพบว่ามีคำหาร่องรอยที่เหมือนกันถึง 6 แห่ง เชื่อว่าเป็นรถคันเดียวกัน

12) หลังจากแจ้งความว่ารถหายประมาณ 3 เดือน นายเอได้ร้องเรียนต่อกรมการประกันภัยว่า บริษัท ส. ประกันภัย ประวิงการจ่ายสินไหม บริษัท ส.ประกันภัย ได้นำเอกสารหลักฐานต่างๆ ดังได้กล่าวมาแล้วแสดงต่อกรมการประกันภัย แต่กรมการประกันภัยก็ยังคงแจ้งให้บริษัท ส. ประกันภัย จ่ายเงินค่าสินไหมให้กับนายเอ แต่บริษัท ส. ประกันภัยก็ยังไม่จ่ายค่าสินไหมแก่นายเอ

ข้อวิจารณ์ของผู้เขียน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้มีผู้บกพร่องดังนี้

1) บริษัท ส. ประกันภัย รับประกันภัยโดยไม่ได้ตรวจสอบการมีอยู่และความสมบูรณ์ของตัวทรัพย์สินที่นำมาประกันภัย จึงเกิดเหตุดังกล่าวขึ้นเพราะเป็นการรับประกันภัยโดยผ่านตัวแทนในประเทศที่เจริญ ตัวแทนประกันภัยมีบทบาทและมีความสำคัญกว่าบริษัทประกันภัย ในประเทศที่เจริญบริษัทประกันภัยเสมือนที่ตั้งของกองทุน ตัวแทนจะเป็นผู้จัดการ ดังนั้นชื่อเสียงของตัวแทนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นตัวแทนจึงต้องมีประสิทธิภาพในการเลือกรับประกันภัย

สำหรับในประเทศไทยบริษัทประกันภัยมีอิทธิพลเหนือตัวแทน ตัวแทนจึงไม่ได้คำนึงถึงชื่อเสียงของตัวเอง ขาดการตรวจสอบให้กับบริษัทประกันภัย และบางครั้งตัวแทนจะทำการโกงบริษัทประกันภัย

บริษัทประกันภัยมีพนักงานที่มีประสิทธิภาพอย่างเช่นของบริษัท ส. ประกันภัย มีสักกี่คน มีอำนาจและช่องทางในการตรวจสอบรถที่ทำประกันมากน้อยเพียงใด มีความรอบรู้เพียงใด

2) พนักงานสอบสวน รถไม่หายแล้วแจ้งหายหลายๆ คดีที่เกิดขึ้นพนักงานสอบสวนมีสภาพเหมือน “เสมียน” เขาว่าอย่างไรก็จดไปอย่างนั้น ทุกวันนี้โต๊ะทำงานของพนักงานสอบสวนจึงเป็นที่หากินของคนร้ายแทบทุกรูปแบบใด พนักงานสอบสวนเป็นที่ที่คนร้ายมาทำการแจ้งความเท็จแล้วนำหลักฐานการแจ้งความเท็จไปแสวงหาประโยชน์ในทางทุจริตต่อไป คดีนี้เจ้าหน้าที่ บริษัท ส. ประกันภัย ได้ลงทุนลงแรงทำการสืบสวนจนได้พยานหลักฐานแล้วนำไปให้พนักงานสอบสวนก็จะได้รับคำตอบหลายๆ ประการเช่น “พนักงานสอบสวนคนเดิมย้ายไปแล้ว” “สำนวนการสอบสวนส่ง

พนักงานอัยการระงับการสอบสวนไปแล้ว คดีเสร็จแล้ว” “คุณไปทำกันมาเองทำไมไม่มาบอกผมก่อน” “ใครจะเชื่อหลักฐานที่คุณนำมา” กรมตำรวจน่าจะตั้งกองบังคับการตำรวจประกันภัยได้แล้ว เพราะในวงการประกันภัยมีทั้งผู้บริหารทุจริต ผู้เอาประกันทุจริต มีการทุจริตทั้งประกันภาคบังคับและประกันภาคสมัครใจ

3) กรมการประกันภัย มีหลักสำคัญประการหนึ่ง คือการคุ้มครองผู้บริโภค เพราะเกรงว่าบริษัทประกันภัยจะประวิงการจ่าย ไม่ยอมชดใช้ค่าสินไหม ทำให้ประชาชนเดือดร้อน กรมการประกันภัยจึงได้มีการกำหนดเงื่อนไขว่ากรณีใดเป็นการประวิงการจ่าย ถ้าบริษัทประกันภัยประวิงการจ่ายจะมีโทษ หลักการดังกล่าวถือว่าเป็นสิ่งที่ดีมากที่ภาครัฐ (โดยกรมการประกันภัย) เข้ามาคุ้มครองผู้ด้อยโอกาสในการต่อรอง (คือผู้เอาประกัน) แต่กรมการประกันภัยควรจะมีมาตรการการขนำคนไม่ดีออกจากวงการประกันภัย กรมการประกันภัยและกรมตำรวจจะต้องมีความสัมพันธ์ทางวิชาการกันอย่างใกล้ชิด ควรมีคณะทำงานเพื่อศึกษาปัญหาาร่วมกัน

4) เงินที่ประกันภัยจ่ายไปให้กับผู้ทุจริตเป็นเงินที่ได้มาจาก “เบี้ยประกันภัย” ที่เก็บไปจากผู้เอาประกันภัย แต่เงินเหล่านั้นบริษัทประกันภัยจ่ายให้กับผู้ทุจริต และเมื่อจ่ายเงินเป็นจำนวนมาก เบี้ยประกันภัยก็จะสูงขึ้น ผู้เอาประกันภัยซึ่งเป็นประชาชนก็จะได้รับความเดือดร้อน